

Windy Fur Rundgren är något så ovanligt som en mångsidig konstnär med förmågan att sammanfoga vitt skilda influenser till en enhetlig estetik. Med en MA i fri konst från Kungliga konsthögskolan (2010) i bagaget har hon haft tid att arbeta fram en unik och personlig stil, för den uppmärksamme betraktaren full av konsthistoriska allusioner.

Metoden är vanligtvis densamma, materialet likaså: tunt målad äggoljetempera i ljusa toner, ibland ackompanjerad av tunga, mörka oljor, mot en fond av linne eller råduk. Motiven består i regel av geometriska figurer, men saknar den stränghet och matematiska korrekthet som går att hitta hos en del av Fur Rundgrens förebilder, som Piet Mondrian och Ann Edholm. Istället för att liksom sina modernistiska föregångare utforska den abstrakta konstens horisonter med hjälp av geometrin låter Fur Rundgren konsten bli en plats för inkännande undersökningar av formernas egensinniga karaktärer och grundbetingelser.

Därmed pekar hennes konstnärskap i en annan riktning än den neoplasticistiska. Med sin besjälade geometri uppvisar hon bitvis esoteriska tendenser som för tanken till Hilma af Klints teosofiska målningar, men också – i enskilda verk – subtila surrealistiska tendenser genom att närma sig trompe l'œil-tekniken.

Hur bör man då förstå detta vid första anblick motsägelsefulla konstnärskap i gränslandet mellan matematik och andlighet, nonsens och logik? Geometrin är förvisso beroende av sina axiom, men förmår också i förkroppsligad form väcka fundamentalt sinnliga, för att inte säga känslomässiga, reaktioner hos betraktaren; Den är på samma gång det mest abstrakta och det mest konkreta vi har. Och det är med den insikten i behåll Fur Rundgren skapar sina stilsäkra verk, lekfullt tänjandes på gränserna för vad geometri kan vara.

Astrid Grelz Andersson